

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201203872/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

VIII

MODERS VINDUE

Tilhøjre for Entreen laa Dagligstuen, som var noget af det største i Verden.

Stuen var paa 3 Fag, ved det øverste af dem stod en Forhøjning med et Sybord og en lav Lænestol. Og her sad Moder, og Vinduet var Moders Vindue. Ved det Vindue sad hun og arbejdede ustandselt paa Vedligeholdelsen af vor Garderobe.

Vi sled meget, og der var mange Par Strømper at stoppe for Moders flittige Fingre.

Og samtidig fulgte hun fra sit Vindue alt, hvad der foregik paa Gaarden. Det var Hovedkvarteret, hvor alle Traade løb sammen.

Naar noget gik os imod, kom vi alle til Moders Vindue og klagede. Jens Frederik kunde for Eksempel komme og sige:

— Di sloer mig, Mover!

Moder vendte Hovedet bort og blev ved med at sy.

Jens Frederik kom igen:

— Di *har* slaaet mig, Mover!

Og var det slemt, saa blæste Moder paa den mishandlede Haand. Ellers svarede hun blot:

— Saa slaa igen og pil af!

Legede vi Hest, skulde vi altid hen foran Moders Vindue og vise, hvor flot vi var kørende. Eller jeg kunde tage en af Pigerne Kjoler paa for at være en Kælling, som havde faaet et Barn — saa skulde jeg hen til Moder og have gode Raad med Hensyn til Barnets Pleje. I alt, hvad vi foretog os, spillede Moders Vindue den største Rolle, og jeg kan slet ikke tænke, at det Vindue ikke havde været.

Og det var ikke alene os Børn, der søgte hen til det Vindue. For alle Gaardens Folk var Vinduet det Centrum, de søgte hen til. Trak det op til Tordenvejr, kom Jeppe og meldte: „Nu trækker hun sammen!“ Og var det galt med Mor Ellens Ben, kom Jeppe ogsaa og klagede sin Nød. Og Pigerne kom til Vinduet og aflagde Rapport om, hvad der